

Megjelen
szombaton reggel.

Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.
Egyes szám 24 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és laptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.

Nyitási sora 40 fill

Hivatalos
s magánhirdetések
árszabás szerint.

Többszöri hirdetések
nél megfelelő ár-
engedmény.

Ipolyság, 1906. április hó 14.

Feltámadásra!

Ipolyság, április 13.

Im, itt vagy újra Husvét glórikus ünnepe, mikoron az Üdvözítő lelke újból egyesül a testtel, hogy feltámadjon az Atya dicsőségére.

Igy az Istenember, ki testet öltött, hogy kiengesztelje az Atyát az emberiséggel, mi szörnyen elfajult akkoron, elpuhult, s a tunyaság bűnbe ejtette, mignem az orgiák tobzódása feltört az Öröktőlvaló trónjáig. A népek gyalázata, a világfelforgató gázságok, a hitetlenség, az Istentagadás megtorlást követelt, de az Atya nem állt bosszút. Fiát küldte, az egyetlen, járja be azt az elfajult sárteket, törje a göröngyön szent lábait, nélkülözzön és gyalázatot törjön csak azért, hogy apró bogarai, mit embernek keresztelt, hallgassák igéit, és higgyenek. Hirdesse öröktől való örökig tartó igéit az Atyának, mi egyedül üdvözítő és boldogító s mindezek tetejébe, ha végigsanyarogta a földet, mártírhalált szenvedjen, a halállok leggyalázatosabb nemét, a keresztrefeszítést. S a fiu fogadta a parancsot, hű engedelmisséggel kelt a nagy, kálváriai utra, hogy a nagy misszió teljesítése után nyomorultul, gaz latrok és iszonyu földi kinok kö-

zött fejezze be földi életét. És a mikor végsőt dobbant volna a sziv, mielőtt a pokol sötétsége leereszkedett volna, — szolt oda az Üdvözítő az ácsorgó, kufár tömeghez:

— Három nap, s az emberfia dicsőségesen föltámad halottaiból!

A gyűlevész horda még akkor is kacagott, ugyanaz a bestiális, vérszomjas érzés dominálta, mely Pilátus előtt, készítette ordítani:

— Feszítsd meg őt! Feszítsd meg őt!

Hát megfeszítették. Meghalt, akár én, vagy te; eltemették, akár engem vagy téged. De hátra volt a jóslat. A ki oly csodákat művelt, nem bir-e oly hatalommal, hogy önmagát is életre keltse, hogy szétnyissa a sziklakolosszusokat? Voltak, kikben felülkerekedni kezdett a hit az ember fia isteni voltában. De a félelmet elüzni, a kétkezdőt s a félig hívót hamis érvekkel meggyőzni igyekeztek a farizeusok, kik a Megváltónak föllépésétől kezdve esküdt ellenei voltak. Azért mindenki feszülten leste a harmadik napot,

S mi történt? Csudák-csudája. A nagy, végtelen Isteni hatalom nyilatkozott meg abban tényben. Az Üdvözítő újra élt, fölkelt halottaiból, mert a megváltás misszióját elvégezte, mert az Atya akarta így az ő dicsőségére...

* * *

Nékünk is volt golgotánk, nekünk is voltak Üdvözítőink. A golgotát úgy hívják ezer golcszáznegyvenkilenc; a megváltók neves és névtelen félistenek. Mártírhalált haltak ők is, az Atya a magyar haza dicsőségére. Az ő missziójuk egy csipetnél sem volt kisebb, mint az Istenember missziója; az ő haláluk mivel sem volt dicstelenebb, mint az Istenember halála. Megváltani akarták az egyetlen Atyát, nem rajtuk mult, hogy küldetésüket siker nem koronázta. A mi kálváriánk ép oly glórikusak, mint az olajfák hegyének golgotája. Meghaltak ők is, de az ige, miért mártírhalált szenvedtek, ma is él. Az ő apostolai ma is hirdetik a hármast bér honában. Meghaltak az ige megtestüléseért, halottak ők, nincs feltámadásuk, minthogy nincs megtestülés az eszmének, mi bitóra vitte őket. Él az ige, hirdetik; szép, magasztos, szent eszme, minek megtestülésére 57 esztendő óta várakozunk, és fogunk is várakozni, mert az eszme marad, hisz a megváltókat idő előtt végezték ki: Van-e, lesz-e? miért nincs föltámadásuk? . . .

Ötvenhét esztendő óta várjuk, hogy megnyiljanak a sirok. Ötvenhét év várakozása kárba veszett, hiába az ima, hiába a fohász, csöndben, zavartalanul alusszák álmukat a félistenek.

A szentelt kalács.

Irta: Nagyné Nagy Erzsébet.

Szomorú husvét ünnep ígérkezett a kis Bogár Rózsának. Az uraság kastélyát éppen ünnep hetében árverezték el, az ő százötven szép, hófehér libáját pedig ma adták el a hetivásáron.

Rózsika árva gyermek volt. Mikor édes anyja meghalt, éppen nyolc éves volt.

Mielőtt meghalt így szolt Rózsikához:

— Gyermekem, érzem, hogy nem sokáig élek. Nincs semmi, mit neked örökségül hagyhatnék, mert tudod, koldus vagyok, de ha jó tanácsomat megtogadod, szegényen bár, de becsületesen megélhetsz. Dolgozzál és imádkozzál. Mert ha te meg nem feledkezel az Úrról; ő sem fog téged elhagyni. Azután be ne menj a városba szolgálni, s különösen a férfiak mézes mázos szavait meg ne hallgasd, mert megcsalnak akkor, amikor a legszebben beszélnek. Maradj te csak itt, vagy a szomszéd kis faluban, őrizd az uraság libáit, majd a jó Bora néni gondot visel reád.

Most hat éve annak, hogy Rózsika árva lett. Hat hónap alatt apját, anyját elvesztette. A jó Bora néni pártját fogta ugyan, de neki sem volt egyebe, mint jó szive és egy düledező kis vaskója.

Rózsika egész mostanig nem panaszkodhatott a sorsra.

Igaz ugyan, hogy egy szóig híven teljesítette édes anyja kívánságát, mert bár-

menyire hívták belső szobaleánynak a kastélyba, ő csak maradt a libáinál.

Most azért volt olyan nagy bánata, hogy nem volt mit őrizne.

Szomorúan tanácskozott a jó Bora néniel, hogy mitévő legyen, mégis csak azt a tanácsot adta ő is, hogy mivel már tizenégy esztendő, menjen a városba szolgálni.

Nem megyek, inkább meghalok! még sem szegem meg, amit édes anyámnak ígértem, mondá a kisleány.

Már három napja nem értek semmi eredményt el: A faluban senki sem akart 25-30 libáért olyan nagy leánykát elartani.

Husvét szombatján nagyon el volt már keseredve a kisleány. Bucsut vett a jó Bora nénitől, a szülei sírjától és elment oda ahogy ő mondta, ahol szívesen látják a szegény kis árvát.

Ment gyorsan, amint lábai birták, hogy mielőbb célnál lehessen. A másik falu határánál lassan, méltóságteljesen foly az ősz Tisza. Oda siet, hogy mielőbb feltalálja kiket eddig annyira nélkülözött, kedves jó szüleit.

Mielőtt azonban a végzetes tette szánta magát, leült a nagy fübe, virágokat szedett s mintegy kiengesztelésül a nagy bűnért, szép mezei virágokból koszorút font és azt a Megváltó lábához tette, aztán letérdelt és hangosan így imádkozott:

Édes Idvezítőm, engedd meg az én nagy bűnömöt, de nem tehetek másképpen, ha

megakarom tartani azt, amit jó anyámnak ígértem.

Még elmondta az Uri imát, felkelt és sietett a halálba.

Azt nem vette észre, hogy a füzesből valaki figyelemmel kíséri minden mozdulatát, s izmos, szépen fejlett idomain ugyan csak élvezettel legeltette szemeit. A faluban levő öreg uraság a füzesben valami vadmadár után leskelődött és örült, hogy ilyen szép, szárnyatlan vadgalambra akadt.

Az öreg urat rossz ejtelmek szállták meg, amint látta a folyó felé futni a gyermeket. Hamar egy nagyot kiáltott, mire a gyermek hirtelen megállt. Az ur oda ért, s kérdi:

— Hova mégy, gyermekem, olyan sietve? A kis leány lángvörös lett és elkezdett sírni. Nem tudott, mit mondani. Nem tudott hazudni.

— Megyek anyámhoz, mondá könnyezve bánatosan a gyermek.

— Hol van anyád? kérde az öreg ur.

A kis lány az égre nézett, oda mutatott, de szólni nem tudott, csak sirt keresvesen.

Az öreg ur megszánta. Kikérdezett tőle mindent, hátha segíthetne a bajon. Mikor mindent elmondott, nagyot nevetett.

— Gyermekem, ha csak ennyi a bajod, ezen segítünk mielőbb. Ha jobban szeretnél szobalány lenni, bejöhetsz a kastélyba is, feleségem szereti az ilyen kislányokat.

— Nem, nem, mondá hevesen a gyermek, libákat szeretek én őrizni.

Letűntek a csodás idők. Ok emberek voltak, csak az ügy volt isteni, igaz ügy, miért harcoltak, azért késik a napjuk. A feltámadásuk.

* * *

Miért a tömjénillat, a zsolozsma a légben? Miért a kék ég, miért zendül vidorabban a rónatáj, s miért mosolyog a napsugár ékebben? És miért a pacsirta köszöntése az azurban?

Harangszó csendül, bong a légben. Ünnepe van!

A feltámadás szellője jut a zöldelő vetés fölött; a feltámadás ünnepe van.

Szép vagy, fenséges magasztos, ifju tavasznak szent ünnepe — Husvét: Glóriád fénye bevilágít a messze jövővendők minden kikeletébe; megújodsz, valahányszor megújodik a természet és virágba borul az erdő, mező, de felnyitod az érző keblekben is a hit, remény, szeretet sugarát, hitet az örökkévalóságban, reményt a megújodásban s a szeretetet az Örökkévaló iránt.

Április langy szellője, hogy megérinű arcunkat, üde, ifju hangok kelnek a szivekben, végigfutnak a testen, im, te vagy itt, légy üdvöz Husvét! Tavasz hozott zefirje szárnyán, utad tele szórta pattanó, színes virággal, az atmoszférát belehelte finom, halvány illattal, himes pillangókat bocsájtott szárnyra, a merre jöttél s nem-e márdárdal zengte legelsőbb a hozsannát? A szunnyadó sejtek im valóvá váltak, úgy jöttél diadalmasan, fényvel, színnel, illattal s mi térdre hullva köszöntünk:

— Légy üdvöz!

Még fülünkbe cseng az ájtatos tömeg kórusa:

— Halleluja!

Még halljuk az orgona zugását:

— Glória!

Megittasul a szív, a lélek s bűbajos

var zsidó lenyűgözve tartja nyelvünk, nincs szavunk dicsőítésedre, lelkünk, szívünk átszellemül, megkapja csodás hangulatod, harangok zsonganak, hőmpölygő nép az utcán s mindeneket betölt a megújodás ünnepeinek moraja.

Ezekért vagy te szent, csodás, magasztos!

Engedd hinnünk, hogy a mint az egyetlen Megváltónak elérkezél te, szent ünnepe, akképen jössz el nekik is, a nagyok nagyjának, a mártiroknak. Lágy szellőd csókja nyissa fel pilláikat, hadd tekintsenek szét az édes hazán, miért bitóra huzzák őket, hadd lássák él-e, megtestesült-e az íge, mi zászlójukon lengtet: a szabadság!

Oh, jövel, te várva-várt szent ünnepe a kikelet szárnyán, s akkor léssz, a mi teljes örömünk, feltámadásunk szent Husvét glórius ünnepe

Vékony Pál.

Ipolyság, április 13.

Rendkívüli közgyűlés. Hontvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 18-ik napján d. e. 10 órakor Czobor László alispán elnöklété alatt rendkívüli közgyűlést tart, melyen Ó. cs. és kir. Felségének az országgyűlést egybehívó legkegyelmesebb levelét a közgyűlés színe előtt felbontván, — ünnepélyesen kihirdetik és a vármegye központi választmányának másolatban oly felhívással adják ki, hogy a vármegye mindhárom választókerületében teljesítendő országgyűlési képviselő választáshoz a szükséges intézkedéseket tegye meg.

A gyülekezési jog szabadságában.

A gyülekezési jog korlátozása tárgyában kiadott belügyminiszteri rendeletet még Kristóffy József visszavonta, mégis naponta érkeznek a panaszok a belügyi kormányzathoz, hogy a rendőri hatóságok a bejelentett népgyűléseket minden elfogadható törvényes ok nélkül nem veszik tudomásul és a gyűlések megtartását megtiltják és megakadályozzák. Andrássy belügyminiszter erre való tekintettel rendeletileg utasította a városok pol-

gármestereit, valamint a vármegyék alispánjait, hogy a népgyűlések megtartására vonatkozó bejelentéseknél a rendőri hatóságokat a f. évi 2707. sz. eln. rendelet értelmében való eljárásra utasítsák és a gyűlések tudomásul vételét csak akkor tagadják meg, ha a program törvénybe ütköző, vagy a gyűlés megtartása által a közrend és köznyugalom lényegesen komolyan veszélyeztetve lenne.

Ujoneozás és adószedés. A május 19-ére egybehívott országgyűlés munkarendjének legsürgősebb feladata kétségteljesen az 1905. évi költségvetés és ujonejuttalék tárgyalása lesz. Május 19-étől 25-éig tart a Ház megalakulása, a trónbeszéd, üzenetváltás és így a költségvetés és ujonejuttalék megszavazásának tárgyalására igen rövid idő áll a parlament rendelkezésére. A míg a törvényeket a főrendiház is elfogadja és a korona szentesíti, ismét eltelik néhány nap, így tehát az ujoneozás és adószedés csak június első felében, 10 és 15-e között kezdődhetik meg.

Rendes tavaszi közgyűlés.

Vármegyénk törvényhatósági bizottsága e hó 9-én tartotta rendes tavaszi közgyűlését Czobor László alispán elnöklété alatt, melynek kiemelkedő mozzanatai a béke fölött való hazafias öröm kicserélése, és a letűnt gyászos kor kitartott örömelegényeinek végtelen megbélyegzése volt.

Czobor László elnöki megnyitójában örömmel állapította meg, hogy ez az első közgyűlés ez új órában, mikor végre a király és nemzet megértette egymást s teljesedni fog egy nemzeti állam kiépítésének eseménye.

Sághi Benő napirend előtt a boldogtalanult eseményeit lezárva, indítványt tesz, hogy a kormányt a közgyűlés üdvözölje

— Most jöjj gyermekem, itt lakik a fiam dajkája egy kis házban a faluvégén, majd gondja lesz rád, ha jó gyermek leszel s ígéred, hogy többet nem kísérel meg a vízbe ölni magadat.

— De nem ám mondá most már vigy a kis leány.

— Lesz sok libám? Lesz gyermekem, most már menj be és majd enni kapsz, tudom, hogy éhes vagy.

Egy csinos tiszta házikóba vezette az öreg ur a gyermeket; egy jóképű asszony sietett eléjük, nagy hálálkodások közepette és megkérdezte.

— Hol vette a nagyságos ur ezt a szép leánykát?

Rozika valóban igen szép volt. Haja fűrtös, sárga, mint a szinarany, fekete szemei úgy ragyogtak, mint két fekete gyémánt. Ő nem tudta, hogy szép. Nem volt tükör, a mibe nézhetett, a Tisza vize szőke volt és nem láthatta jól benne bájos arcának himporát.

Rózsika már egy éve legeltette hófehér

libáit. Szépült, nőtt, fejlődött a Zsuzsánéni legnagyobb gyönyörére.

Hófehér ingválnál csak keble és hamos arca volt fehérebb. Piros szoknyácskája, mint a pipacs piroslott a zöld mezőben. Olyan volt a libái között, mint egy kis királynő.

Nagyban ment az aratás! Az uraság buzája már szép sorban, keresztbe volt rakva, most még a gazdáé volt hátra. A gazda éppen most évődik egyetlen legényfiával, kinek sehogysem megy a munka.

— Nem bírok, nem tudok dolgozni édes apám, mondá a legény.

— Megveszekedté! Rivallt rá az apja, hát mi a ménkő bajod van, hisz olyan egészséges vagy, mint egy juhászkutya.

— Nem bírok, nem tudok dolgozni, ha agyon ver is édes apám, megyek pihenni.

Az öreg benyomja a dohányt a pipába, köhint is egyet, aztán engesztelődve oda megy a fiuhoz:

— Mintha sápadt is vónál egy kicsit, nono fiam, hát erigy, fürödj meg a Tiszába, majd

meggyógyulsz. Tiszaparti legénynek lányának az az orvossága:

Végre egy hűs kis füzesbe ért, subáját le akarta teríteni, de valami hangokat hallott. Széjjel nézett, látta, hogy egy leány koszorút köt s közben dalolgatta.

Adol-e babám, adol-e?

Adol-e csókot, adol-e?

Ha nem adol kis angyalom,

Százat adok én,

Mert nem vagyok én mint te —

Oly fősvény.

— Aza leány mondá magában Andris, akitől azt mondják az asszonyok a faluban, hogy rossz szemű van, igézni tud. Féltik is ám a kis libákat a szemétől, hogy menten felfordul a szegény állat, ha ránéz. Azt bizonyosan nem gondolták, hogy csak a bajszos libáknak árthatnak azok a szemek.

A kis lány teleszórta fejét vadvirággal, a koszoru is mindjárt kész lesz, még egyet dalolt:

— Mély a Tisza, zavaros, ha megárad.

Sirolin

Ellen az édesgyémánt és a toadot, megváltó a köhögést, vildéket, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulózis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban. — Ára évszázadonként 4.— koron.

Az általa megszüvegezett táviratot az alispán nyomban elküldötte.

A távirat a következő:

Hontvármegye törvényhatósága a mai napon tartott rendes közgyűléséből Nagyméltóságodat és a vezetése alatt megalakult kormányt hazafias érzelmének egész melegével üdvözli s tudata azt, hogy állami életünk attribútumainak megszerzésénél minden erőnkkel támogatni fogjuk. *Czobor László* alispán.

Ekkor következett az alispáni jelenés, melyből következőket közöljük:

Az őszi rendes közgyűlés elé terjesztett időszaki jelentésemben rámutattam a politikai helyzet szomorú viszonyaira, mik a közigazgatás egész vonalán éreztették káros hatásukat.

Fél év mult el azóta és az óhajtott javulás közviszonyainkban vissza nem állott; ellenkezőleg immár odáig jutottunk, hogy — a mi a legértékesebb kincsünk nekünk — ősi alkotmányunkat is féltünk kell a hatalom erőszakos támadásai ellen.

A kormány december 1-étől beszüntette a tisztikar fizetését, és a dologi kiadásokat sem folyósította.

Indokolt lett volna, hogy elhagyjuk állásainkat és a munkát azonnal beszüntessük.

A vármegye önkormányzati jogán ejtett ezen flagrns sértésre a méltó válasz csak ez lehetett volna. Ámde a tisztikar megmaradt helyén és dolgozott tovább; mert politikai viszonyaink akkori helyzetét esküjével még összeegyeztethette.

A tisztikar — a nélkül, hogy arra okot szolgáltatott — kenyér nélkül maradt volna, ha a 25-ös bizottság társadalmi uton nem gondoskodik ellátásáról.

Az alkotmányválság és erőszak ezen megnyilatkozásait nyomon követték *Lits Gyula* főispánnak állásától való felmentése és helyére *Szabó Mihály*nak kinevezése.

Lits Gyulát távozásakor a közönség a rokonszenv érzelmeivel bucsuztatta el közgyű-

lésében. *Szabó Mihályt* törvényes főispánnak el nem ismerte és elhatározta, hogy főispáni székébe őt beiktatni nem fogja.

Midőn az országgyűlés feloszlatott, és az önkényuralom levette álarát, pátenseivel a nyílt törvénytérterére lépett — a tisztikar is elérkezettnek látta az időt arra, hogy az abszolutizmusnak megtagadja szolgálatát. Miért is, azok kivételével, kik nyugdíjért folyamodtak — a választott tisztviselők mindnyájan lemondottak tisztai állásukról.

Ezen lemondásukat a bizottság március 1-én elfogadta, egyben pedig intézkedett a hivatalok bezárása iránt.

Belügyminister a közgyűlés vonatkozó határozatát megsemmisítette. — Új helyzet állott elő, melylyel a törvényhatóságnak számolnia kellett.

A közelmúlt napokban a helyzetben beállott fordulat előzményeit ismeri a tisztelt bizottság.

Ugyanazért csak röviden jelentem, hogy belügyminister *Szabó Mihály* főispánnak három heti szabadságot engedélyezett, ennek tartamára a főispáni teendők ellátásával — korlátolt hatáskörrel — én lettem megbízva, nemkülönben a vármegyei dotáció is visszamenőleg kiutaltatott.

Tekintve az előnyöket, mik a ministeri intézkedésből vármegyénkre származhatnak, elérkezettnek láttam idejét annak, hogy szabadságomat megszakítva hivatalom vezetését újból átvegyem, ami március 16-án tényleg meg is történt. És miután a március 24-iki közgyűlés a tisztviselőket helyeik elfoglalására utasította és intézkedett a hivatal helyiségek kinyitása iránt, a tisztikar tagjai — kettő kivételével, kikkel írásban közöltem a közgyűlés határozatát — a munkába aznap beálltak, és bizton hiszem, hogy az időközben felszaporodott hátrálék rövid idő alatt ledolgozva lesz.

Ebbe a mozgalmas időbe esett nyugdíj kérvényemnek elfogadása a március 24-iki közgyűlés által, melyet azért nyújtottam be, mert a zilált közviszonyok tartós izgalmi egészségemet aláásták; a békés viszonyok

visszaállításához pedig — melyek alatt egyideig még szolgáltni tudtam volna — remény nem mutatkozott.

A szabadság ünnepét, március 15-ik napját a közönség vármegyeszerte nagy fényvel és szokatlan élénkséggel ülte meg.

Nemzeti ünnep számba ment a *Bocskay* emlékünnepe is, melyet *Korpona* város hazafias közönsége november 23-án, — mint a korponai országgyűlés 300 éves forduló napján — fényesen megült.

Az országgyűlés képviselőházának elnöke több képviselő élén, — a szomszéd törvényhatóságok küldöttei, és a közönség nagy számban vettek részt az ünnepélyen, melynek költségeit törvényhatóságunk hozzájárulásán kívül a város egymaga viselte.

A határrendőrségről alkotott 1903. évi VIII. t.-c. január 15-én lépett életbe. Ennek végrehajtásáról kiadott belügyministeri rendeletet közhírré tettem, rendelkezéseit pedig teljesítettem.

A községi közigazgatás köréből. A községi általános tisztújítások rendben folytak le; olyan izgalmak, melyek a választásra bémítólag hatottak volna, tudtommal elő nem fordultak.

Korpona polgárai a város züllésnek indult háztartási viszonyai miatt elvesztve önbizalmukat, a városi jelleg feladásával kérték nagyközségi alakulhatóságukat.

Időközben a városi tisztikarban nagyobb személyi változás állott be, a mennyiben polgármesterré *Hollady Nándor*, ügyészszé dr. *Kálmán Gyula*, erdőmesterré *Geschwind Lipót* lettek megválasztva, rendőrkapitánnyá *Jeszzenszky Gusztáv* neveztetett ki, kiknek, miután megfelelő szorgalom és ambícióval lártak tisztük betöltéséhez, sikerült az egyensúlyt a háztartásban helyreállítani és a nagyközségi mozgalom célszerűtlen voltáról a a közönséget meggyőzni.

Belügyminister az 1905. évi községi- (kör) jegyzői illetmények kiegészítésére 13582 kor. 73 fillért utalt ki, melylyel kapcsolatban intézkedtem a nyugdíjjobblet kiszámítása és visszatartása iránt.

Ezt oly szépen, oly angyali tiszta hangon, annyi érzéssel dalolta el a kis vadgalamb, hogy az az erős parasztlégény önkéntelenül kapott a baloldallához, mintha sebet kapott volna hirtelenében.

Lehevert a füre, arra sem nézett, oda sem gondolt, de folyton hallotta: Adol-e rózsám adol-e?

Rózsika mindennap koszorút kötött a közelben levő szent szűz lábaihoz, egy félórát imádkozott jó szüleiért, a jó, Bora és Zsuzsa néniért és a jó nagyságos urért, kinek életét köszönhette.

Buzgóságában persze nem vette észre, hogy míg ő az angyalokkal beszél, mily közel jár hozzá a sátán, az urfi képében, hogy kísértse.

Amint az ámen elhangzott ajkairól, felkelt, futni akart libái után, majdnem az urfi karjaiba futott, ki már nem bírta tovább a leshelyén bámulni a leányt, neki azt meg kell fogni, ha még az ég a földdel összejön is.

Amint látta, hogy sehogysem tudja magához esalni a leányt, elkezdte kergetni. A leány futott egy darabig, de mikor látta, hogy nincs mentség beugrott a Tiszába. Az urfi látta hogy elnyelték a habok — otthagya, nem szólt senkinek. *Andris*, ki mindent hallott, látott, egy pillanat alatt partra hozta a kisleányt, ki mihamar magánözvegyt, első szava is az volt: mégis segített a Szentatya. Köszönöm, jó ember, a sziveségét, áldja, segítse meg az árvák Istene majd imádkozom kegyelmedért is.

Még csak most látta *Andris*, hogy milyen rossz szeme van csakugyan ennek a lánynak.

Mikor felnyitotta, szívéig hatott a tekintete, be is takarta a subájába a vizes leányt és sietett száraz ruhákért a jó *Zsuzsa* nénihez, ki halálra rémülten szaladt kedvence segítségére.

Azt mondták ugyanis, hogy virág után esett a vízbe *Rózsika*. Nem akarták megszomorítani azzal, hogy az urfi hozott majdnem halálos szerencsétlenséget a leányra.

Andris, — a nagy bajusos liba, a világegyetem sem fordul fel a *Rózsika* fekete gyémántjainak sugarától, — sőt meggyógyult.

Másnap már annyit dolgozott, mint máskor három nap, nem győzték eléggé bámulni a szülei. Hanem este, akkor már csak a *Zsuzsa* néni háza körül ólálkodott.

Meg is mondta hamarosan: — *Rózsika* szentem eljössz hozzám feleségül? — *Rózsika* fülig pirult, biz ő egy szót sem tudott szólni, hanem fehérr keszkenőjét a mellényzsebébe dugta.

Örömtől sugárzó arecal ment *Andris* szülei elé, megmondani, hogy ő olyan boldog, szeretné boldogságában agyonésékolni az egész világot.

Elmondta milyen szép, jó, és beesületes leány az ő *Rózsikája*. Az öregek halálra rémülten hallgatták, egyetlen fiok mily nagy szegényt hozott a családra, hogy el akar venni egy jött-ment, egy csavargó

leányt. Hiába erősítette *Andris* váltig, hogy az egy jó szép leány. Nem ért semmit. Az öregek megmondták: — Ha elveszed azt a leányt, még a faluból is menj ki lakni, hogy ne lássunk. *Andris* összekapolta ruháját, s még reggel elment *Rózsika*hoz bucsuzni, hogy hat hónapig legyen jó, hűséges, visszajön érte és meglesz az esküvő. *Rózsika* sirva bucsuzott szép kedvesétől. Bizonyosan tudta, hogy *Andris* eljön érte, tehát utnak engedte.

Andris a közeli mezővároskában a gőzmalomban kapott munkát. Mint napszámos dolgozott. Takarékosága folytán az ígért hat hónap mulva el is jött *Rózsika*ért. Megtartották a lakodalmat és másnap el is költöztek a mezővároskába.

Tetézte boldogságukat az a négy szép fiu, mely immár ott játszadozott a házi állatokkal a szép gyepes udvaron.

Nyolc éves házások voltak, eddig még mi sem zavarta a kis család boldogságát.

Egy napon nyugágyon, eszméletlen állapotban hozták haza a jó apát.

Közel ment egy géphez, és elkapta egyik lábfejét és széjjel morzsolta mondák barátai.

Négy hónapig volt kórházban a jó apa, azután hazajött sátán, nyomorékan. Alig lehetett ráismerni, olyan sápadt, olyan sovány lett a sok szenvedéstől és családjá miatti gond és bánattól.

Ez idő alatt a kis család is sokat nélkülözött. A gőzmalomból havonta kapott tíz forint csak éppen enyhíteni tudta a

A honvédelem köréből jelenteni valóm kevés van.

A főszorozások a politikai helyzet folyamán ki nem irattak. Az előmunkálatok azonban az elmaradt utolsó két évről meg vannak téve.

Közgazdasági érdekeink öre és istápolója volt a múlt félévben is vármegyénk gazdasági egyesülete.

Ezen egyület mozgalmat indított a kisgazdák érdekeinek kielégítésére gazdakörök létesítése által, mely mozgalom sikerét az egyesület buzgó tisztviselőinek — az elnök és titkár — hathatós közreműködését rövid idő alatt három gazdakör megalakulása jelzi.

Nemkülönbön mozgalmat indított az egyület egy lenkikészítő szövetkezet létesítése érdekében is, melynek előkészítéseül lentermelési kísérleteket eszközöltetett, mely kísérletezésben több kisgazda is vesz részt. Kiváltkép a korponai járásból.

Figyelemmel kíséri az egyesület a gazdasági cseléd és munkás kérdéseket is és a felmerülő ellentéteket igyekszik elsimitani.

Azok a remények, a miket gazdasági egyesületünk működéséhez fűztünk, működésének rövid ideje alatt közelismerés szerint beváltak.

Földmívelésügyi minister 1906. évi fedezetési idényre Füzessyarmat, Ipolyság, Szalka, Ipolypásztón állított fel fedezési állomásokat 15 ménnel.

Közegészségi állapotaink — ember- állategészség tekintetében egyaránt kielégítőek voltak az elmúlt félévben.

Az ipolysági kórházban 532 beteg 15432 ápolási napon át lett ápolva ebben a félévben. A jelentkező betegek egy részét férő hely hiányában kénytelen a kórházgondnok elutasítani.

A kórház vezető főorvosa a pavilonok számát egygyel megszorítani tervezi a végből, hogy a nagyobb igényű betegek is elhelyezhetők legyenek.

1905. évben a felekezeti tanítók fizetésének 800 koronára való kiegészítésére és korpótlékra a közoktatási kormány összesen 44905 kor. 30 fillér államsegélyt utalt ki.

Nemkülönbön 1400 kor. államsegélyben részesítette a báti és felsőpaloitai községi ovodákat.

Jelentős változás fog beállni Korponán folyó évben az által, hogy az ottani községi felső elemi iskola bezúntatásával állami polgári fiú iskola lesz szervezve; mely iránt a tárgyalások most vannak folyamatban.

Földmívelésügyi minister a „Néplap“ gazdasági lapot a vármegye összes gazdasági ismétlő iskoláinak megküldötte.

Közutainkat a nedves ősz és tél megrongálta annyira, hogy némely helyütt a közlekedés csak megfeszítő rendkívüli intézkedések és kiadás árán volt fenntartható.

Közutaink nincsenek azzal a gonddal és költséggel kiépítve, hogy ilyen időjárás mellett a cukorrépa szállítást tönkremenés veszélye nélkül kibírják. Ugyanazért megfontolandó lenne, vajon ebben a helyzetben a termelők az uti fenntartási költségekhez való járulása ne indítványoztassék-e?

A politikai helyzet visszahat a közuti adminisztratív viszonyaira is. Számos műtárgy (Garamhid stb.) építésre vár, melyeknek költségeit csak az országgyűlés ajánlhatja meg.

A vármegyei távbeszélő kérdése is várja a helyzet kibontakozását, melynek megtörténtével a közigazgatás jól felfogott érdekéből azt soron kívül kell majd kiépíteni.

Jelentem a tisztelt bizottságnak, hogy az Amerikába vándorlás láza népünknel nem csak meg nem szűnt, hanem fokozódik.

Szeptember óta 577 utlevél lett általam kiadva.

A személy- és vagyonbiztonság vármegyékben kielégítő volt, annak dacára, hogy a rendőrséget a politikai viszonyok majdnem teljesen elvonták tulajdonképeni hivatásától, a mi a közönség által sűrűn felpanaszoltatott.

Csermák Ernő dr.: terjesztette ezután elő alapos jogászai megokolással következő indítványát:

Az alispáni jelentés kapcsán indítványozom, irjon fel a törvényhatóság a képviselőhöz, hogy az alább jelzett törvények megváltoztassanak és egyes törvények hiányai pótoltsanak és pedig:

1. az 1886. évi XXI. t.-c. 46 §-ának módosítását kérjük akképpen, hogy a közgyűlést 20 megyebizottsági tag kivására az alispán köteles legyen összehívni.

2. A 64, 65 §-ban foglalt jogok nem a minisztertanács, hanem a képviselőház felhatalmazása alapján legyenek csak gyakorolhatók.

3. Mondassék ki, hogy királyi biztosok csak a törvényhozás által küldhetők ki.

4. A közigazgatási bíróság hatásköre terjesztessék ki és az 1896. évi XXVI. t. c. 131. §-ában meghatározott bíróság állítsassék fel. Addig is a 159. § töröltessék s a minisztertanács helyett maga a közigazgatási bíróság döntsön a saját illetékessége és hatásköre felett.

5. Költségvetésen kívüli állapot esetére a törvényhatóságok teendője és ellenállási jogköre úgy az önként fizetett adók, mint az önként jelentkező ujoncok tekintetében szabatosan és részletesen törvény állapítsa meg és írja körül.

A közgyűlés egyhangú helyesléssel elfogadta.

Kudora János az ő végtelenül kegyetlen, lélekbe férköző előadásában állapította meg, hogy az alispánt épp ma 10 éve választották meg. Vázolta az alispán 10 évi működésének kiváló sikereit, és indítványozta ennek jegyzőkönyvi megörökítését.

A közgyűlés tapsai emelték határozottá az indítványt.

Ivánka László indítványozta ezután, hogy a közgyűlés Szabó Mihály megyefőnök iránti mély megvetését azzal is dokumentálja, hogy az ő neve is kerüljön rá a közgyűlési teremben elhelyezendő szegényemléknyilapra.

A közgyűlés egyhangú határozattal bélyegezte meg ezt a kalandor gyászalakot.

nyomorúságot, de nem segített a családon.

De mintha nem elégette volna meg a sors kegyetlen csapását. Egy napon arra virradt az András gazda, hogy szépséges felesége az egész határban nem található.

Elszökött, itt hagyta a nyakán a négy gyereket, kik közül a legnagyobb is hét éves volt.

Szemei hirtelen megakadtak a mellette heverő mankón és nyomorék lábán. Szemeiből könnyeket sajtolt a fájdalom, abból a szemekből, melyekből még fájdalom-könnye nem hulltak soha.

Hirtelen az asztalba kapaszkodva felállt, kiegyenesedett, kezeit az égnek emelve mondá: Nyomorékká tettél istenem, elvetted az egyik lábamat, a feleségemet is, de megtartottad, és meg fogod, ugye, tartani két kezemet, amivel kenyeret keressek ennek a négy ártatlan gyermekemnek és adsz annyi erőt karjaimba, hogy leülhessem azt a gonosz csalfa asszonyt, ha még egyszer szemeim elé kerül.

Reggel korán kelt.

Elment a malomba dolgozni. Ott újabb meglepetés érte. Megmondták neki, hogy a legszebb molnárlegény elszökött. Most már világos volt előtte, hogy kivel és miért.

Szomoruan fogott munkájához, mi csak a jelen körülményekhez képest annyit jövedelmezett, hogy az éhenhalástól mentette meg a kis családot.

Lassan bár, de még is teltek a napok. A gyermekek nőttek, Zsuzsa nénit, de kü-

lönösen a szép derék András gazdát nagyon megviselte a gond, a bánat.

De most térjünk be Rózsi asszonyhoz. Bizony hamar, már egy hónap mulva fátképnél hagyta a mézes mázos szavu szép legény.

Mikor csalódásából felocsudott, mivel hazatérni nem mert, elment ahoz az öreg özvegy asszonyhoz, kinek otthon a házában laktak.

— Kedves néném, mondá, ne kérje azoktól a szegényektől a házbért legalább, én itt elszegődöm szolgálni s majd lassan kifizetem, és még a házat is megveszem, ha a jó Isten segít.

Egy nagy uri házhoz, mint szakácsné került Rózsi asszony. Szerették nagyon az erős, ügyes, szorgalmas becsületes asszonyt.

Husvét hete volt. Bement a nagyságos asszonyhoz — hogy két éve itt vagyok már, tessék kiadni a kis pénzemet, mert én már nem maradok tovább.

— Rózsi lelkem, mondá az urnő, adok én magának huszonöt forintot is, ha az a baja, csak ne menjen el, hisz ugy is olyan szomorú volt sokszor, mi baja lehet ilyen szép asszonynak?

— Mégvert az Isten, nagyságos asszony, mert megszegtem azt, amit anyámnak ígértem a halálos ágyon.

Aztán az urnője kérésére elmondott mindent. Elmondta, hogy nem bírja tovább a gyert mekeit nélkülözni és hogy a kis ház árát most abból a pénzből fizeti ki, amit két évi fáradsága árán kapni fog.

— Mennyi az a ház ára, kérdé az urnő. Ötszáz forint, mondá szomoruan Rózsi asszony.

— Négyszáznyolcvan forintja van nálam mondá az urnő.

— Hátha leengedi a háziasszony azt a husz forintot sohajtá Rózsi asszony.

— De gyermekem, mondá az urnő, egy krajcár nélkül megy haza?

— Nem bánom, mondá Rózsi asszony, ha agyon ver is az uram csak még egyszer megcsókolhassam kedves kis fiamat. Ugyan megbocsátja-e még az Ur az én nagy bűnömöt, mondá sirva az asszony.

— Gyermekem, mondá az agg nő — a megtérő bűnösöké a menyeknek országa.

Végre, mivel látta, hogy nem bírja viszatartani a jó asszonyt, átadott neki öt darab százast, hogy fizesse ki a kis ház árát.

— Mikor megy el gyermekem kérdé az urnő?

— Husvét napján délután, hogy még az ünnepekre rendben hagyjak itt a házban mindent.

— Áldjon és segítsen meg utadban a Megváltó, gyermekem, mondá meghatva az urnő.

Husvét szombatja volt. András gazda ismét betért a pékhez, a szokott háromfont kenyérért, mert mióta az asszony elment, azóta nem jutott ünnepi kalácsra.

Két éve járt már ide András gazda, és a jó öreg pár még nem beszélt vele csa-

Kádár Kálmán azt indítványozta, hogy írjon föl a közgyűlés az országgyűléshez, hogy a főispán jövőre karhatalmat ne alkalmazzhasson, és a kormány se alkalmazzhasson a képviselőház nélküli az autonómiával szemben karhatalmat. Indítványozza továbbá, hogy az egész ország gyalázatos árulói nevei részére állítsanak társadalmi uton szégyenoszlopot. Ő e célra maga részéről 1000 koronát ajánl föl.

Haydin Károly és **Ivánka István** **Kádár Kálmán** indítványának csak első részét fogadják el, mire a közgyűlés többsége az indítvány második részét mellözi.

Kohn Márk dr. indítványozza, hogy a közgyűlés a 25 illetőleg az 50 tagu alkotmányvédő bizottságnak köszönetét fejezze ki.

Az indítványt általános helyeslés emelte határozottá.

A tárgysor többi pontját a közgyűlés egyhangu határozatokkal intézte el.

A t. (megye-) Házból.

(Közgyűlési karcolatok.)

Vidám tavaszi hangulat ur a nagyteremben. A megyeatyák arcain szelid derű, a nagyterem ablakain mosolygó napsugár, csupa békés hangulat, merő hangulatos béke.

Itt-ott egy-egy napilap hever, a melyekből ez a derűs helyzet alakul és még a legharciasabb 25-ös is tárgyias nyugalommal várja a napirendet.

Itt-ott eleszik egy tréfa. . . Hiszen az már szabad; és kíváncsi megyeatyák a *Honti Lapok* által figyelmessé téve igaz részvétellel nézegetik a legnagyobb magyar megtépett képét.

A gomblyukakban tulipán, a magyar szabadság ez új virága, és a szívekben tu-

datos megnyugvás, a mely betölti a kötelességüket teljesített hazafiak kebelét.

Czobor László kormányzó alispán nagy hatásu megnyitójában üdvözlí a megyeatyákat.

— Ahol legnagyobb a veszély, ott a legközelebb van a segítő gondviselés! — ugymond, — és a mint Hontmegye az első volt az alkotmányos harcban, úgy vármegyénk tartja az első alkotmányos közgyűlést is. . .

Az alispáni jelentésnél feláll **Sághi Benő**, és bizalmat indítványoz az új kormánynak.

— Különös. . . Máskor más oldalról jön a bizalom, — mondja egy karzatlátogató.

— De most csak egy oldal van a teremben, — felel rá a másik.

Csermák Ernő dr. az alispáni jelentés kapesán módot talál, hogy rámutasson azokra a törvénycikkekre és bennük rejlő hibákra, a melyeket a letűnt generális-korszak úgy fel és ki tudott használni a vármegye ellen.

Valaki meg is jegyezte a karzat hallgatói közül:

— Te ez valóságos programbeszéd! . . Ma-holnap választunk! . . .

Kudora János igen kellemes feladatra vállalkozik, a midőn szólásra áll.

Az ötvenes bizottság megbízásából üdvözlí **Czobor** alispánt, a kit léppen ma tíz éve ültetett a vármegye alispáni székébe.

Rövid szóval, meleg érzéssel mondja **Kudora** beszédét, és hogy az elmúlt 10 év jelentős és feledhetlen a vármegye történetében, mutatja az a tapsvihár, a mely a jubiléus alispánt a beszéd végével köszönti.

Ivánka László a 25-ös bizottság fölös pénzéből a szégyentáblát akarja megcsi-

náltatni azzal a pótlással, hogy azon **Szabó Mihály** megyefőnök neve is rajta legyen.

Hadd hirdesse a tábla mindeneknek, kik voltak a megyeáruló mb. tagok, és kiért árulták el vármegyéjüket.

Persze a tüzes **Kádár Kálmán**nak ez még kevés.

Mindenekelőtt az az indítványa, hogy mint most nálunk e „nyomorult torzalakkal,” a jövőben az országgyűlés engedelme nélkül ne mehessen karhatalom a megye ellen, és ő nem csak a vicinális táblát akar, a melyen a helyi „diszpéldányok” nevei legyenek, hanem egy országos, hatalmas szégyenoszlopot. . .

— A **Hentzy-szobor** helyébe! — kiállt közbe valaki.

— Igen. . . egy országos szégyenoszlopot, a melyen a kormánytól kezdve lefelé föl legyenek sorolva a hirhedt nevek. És hogy ez minél bizonyosabban létesüljön, fölajánlok céljaira 1000 koronát. . .

— Ez már nagy pénz! — ismeri el a karzat.

— Kár, hogy nem igen lehet majd igénybe venni! . . nem lesz rá szükség, — sajnálkozik egy másik hazafi.

Kohn Márk dr. tb. főorvos szűzbeszédet mond.

E szó egész, költővé teszi az embert, és a 25-ös bizottságot deli, fiatal legénynek képzei, a tisztikart pedig piruló leányzóknak, a kinek nevében **Kohn dr.** szemérmesen mondott köszönetet az iránta tanusított szíves jóindulatért. . .

Haydin Károly, **Kádár Kálmán**, **Ivánka István** beszélnek az indítványokról, — maga **Csermák** nyújtott csak be ötöt, — és mikor a vita anyaga kimerült, az elnök alispán egyenként teszi fel a kérdéseket, vajjon elfogadja-e a bizottság, avagy nem.

Egy naiv karzat látogató, valami **Lauko** nevű gépész ember, annyira belemelege-

ládi ügyeiről, de most mégis csak megszólitotta az asszony:

— Ugyan jó barátom miért nem visz most több kenyéret, mint máskor, talán kalács lesz az ünnepre?

— Nem lesz kalács, mondá szomoruan **András** gazda, mert mióta asszony nines, meg hogy én is így jártam, hát még kenyér is kevés van.

— Talán meghalt a felesége?

— Inkább meghalt volna, de elment, itt hagyta négy kis árváját a nyakamon, óh, de meg is vert az Uristen.

— **András** gazda, mondá az asszony, itt van egy nagy kenyér, maga már két éve becsületes vevőm, fogadja el gyermekeinek.

Két éve ma volt az első eset, hogy egy egész kenyér jött a házhoz. Mennyire örvendett neki a gyerek sereg. Hát még a sonkának! . . no, meg annak sok jó apró süteménynek.

Este megvacsoráztak, imádkoztak szépen, sorban és aludni mentek — boldogan.

Eljött a husvét másnapja is. **András** gazda tisztán felöltözködve elment a jó öreg párhoz egy-két jó szóra.

— Azért hívtam, kedves jó **András** gazda, hogy üljön le reggelire és vigyen a gyerekeknek egy szentelt kalácsot. — Köszönöm, mondá **András** gazda, de én nem élek vele, mert én kálvinista vagyok, hanem az asz. . . de már itt torkán akadt a szó és nem mondta tovább.

— No, no, **András** gazda, hiszen nines abba semmi, olyan az, mint a többi kalács,

csak hogy azt a templomba visszük, és a pap megáldja, megszenteli és mi azt tartjuk, hogy a szentelt kalács áldást, békeséget és boldogságot hoz a házhoz.

A mig beszélt a jó asszony, addig egy nagy kosárba egyre rakta a sok jót és a tetejére csakugyan tett egy nagy kalácsot.

— Itt van, **András** gazda, vigye ezt a kicsinyeinek, kívánom hogy áldást, szerencsét, békeséget, és boldogságot vigyen most kis családjához.

— Amen, — mondá meghatva az öreg pék.

— Hátha hazajönne most a felesége, kérdé az asszony.

— Megölném! agyonütném, mondá dühösen **András** gazda.

Bizony már délfelé járt az idő amikor **András** gazda hazaballagott a nagy kosárral, de még mikor a kis kaput kinyitotta is egyre ökölbe volt szoritva hatalmas keze, s egyre mondogatta: — megölném, egy ütessel ütném agyon, ha élembe kerülne.

A konyhába is befordult és még egy hangott sem hallott. Az az erős ember úgy megijedt, hogy meg kellett állnia. — Roszat sejtett. — Azért letette a kosarat, a nagy kalácsot egyik kezébe vette, lassan benyitott, arra gondolt, hátha alusznak.

Nem aludtak! Amit most látott, agyába kergette a vért. Az asztal levolt takarva hófehér abrosszal, közepén feszület s mellette két szál gyertya égett. A gyermekek tisztán megmosdatva, fésülve tetőtől talpig új ruhában felöltözötve térdeltek az asztal körül és buzgón imádkoztak édes-

anyjukkal együtt. A legnagyobb, a Pista fiu az anyja háta mögött térdelt. Ő vette észre egyedül, hogy atyja bejött.

András gazdát elfogta a düh, hatalmas öklét ütésre emelve ment az asszony felé. A kis Pista imára kulesolt kezével a nagy kalácsra mutatott, aztán halkan sugta: — ugy sem adott azóta az Isten, mióta — és némán az anyjára mutatott.

A feldühödött oroszlán bárány lett. Látta, hogy az asszonynak a szempillája sem rezzen meg, amint a halálos ütés oly közel volt hozzá, — ez is meghatotta.

A kalácsot lassan egy székre tette, kalapját levette s lassan térdre ereszkedett ő is imára kulesolva durva kezét. Istenem, ha Önök azt értenék, micsoda lelki rázkódáson mehetett keresztül egy kálvinista, mikor letérdel. Az csak meghajol és nem térdel az Ur előtt. En tudom, mert én is kálvinista vagyok.

Mikor az imának vége volt az asszony felkelt, szépen megtörített leültek ebédelni. Elsőnek az asszony szólalt meg.

— Adjon a jó Isten jó étvágyat! mint máskor is szoktamondani.

— Hasonlóképen mondá **András** gazda. Szerencsés órában kívánta azt a sok jót a két öreg a kis családnak, mert immár meghallgattott.

A kis házban egy életet mentett meg, áldást boldogságot szerencsét és békeséget vitt a husvétii „szentelt kalács.”

dett a vicinális politikába, hogy a kérdésnél lelkesülten ő is a bizottsággal szavaz.

A karzat egészen földerült rajta, hogy minden kérdés mellett és ellen is felállt.

*

Idáig tartottak a tárgysorozat jelentősebb, illetve talán csak érdekesebb pontjai.

Már most az adminisztratív dolgok következtek, egy rengeteg számsor, a Totovits tb. főjegyző reszortja.

Oldasni kezdi, de egyre zavarják:

— Hangosabban! . . . halljuk! . . .

Majd:

— Ne fordítson hátat az előadó!

Totovits erre stentori hangon referál, a amire Czompó tb. főjegyző leinti:

— Ne kiabáljon úgy, hiszen nem halani semmit! . . .

*

A megyeatyák szinte rohannak ki a teremből. Már nem lesz semmi érdekes dolog, odakint pedig olyan szépen süt a nap.

Tavaszi van. Éltető kikelet. Az ember szíve úgy feldobog, a mikor az ózonos, úde, szabadlevegőt szívhajtja, a mikor úgy melegít a magyar szabadság vérpezsdítő, megint fényesen ragyogó napja! . . .

Némó.

A TÁRSASÁG.

(A tulipán-kert.)

Kedves Szerkesztő,

azt hiszem, hogy ezek után már magának sem lehet az asszonyok ellen semmi kifogása. . . . Bebizonyítottuk, hogy igen is van érzékünk a komoly dolgok iránt, és ne haragudjék, kedves Barátom, ha én is élek egyszer a maliciával, és azt mondom-hogy — talán még különb, mint a férfiaknak. . . .

Szó, a mi szó, megalakítottuk az ipoly-sági tulipán-lugast és a hontmegyei tulipán-kertet. . . .

Nem volnék asszony, ha ide nem irnám azt, a mit az első értekezleten ránk vonatkozólag ellestem.

Sose bánom én, ha mosolyog is, azért bizony csak — pletykázok.

A városháza, a háttérben volt egy fiu, nem tudom, nem-e a maga riporterje, aki olyan sóvár szemmel nézte a tulipán-értekező asszonyokat.

Látszott rajta, hogy a tavasz, a sok asszony, a különféle illatok kábitó vegyülete megrészegítették, mert lázas szemmel sugta félhangosan:

— Istenem! . . . be gyönyörű tulipán-kert! . . . ha én lehetnék a kertésze! . . .

Önkénytelen elnevettem magam a gondolatra, hogy mit csinálna ennyi asszonnyal a szegény fiu. . . .

De hagyjuk a dolognak tréfás oldalát. Mert tudja-e, hogy ez a tulipán-ügy komoly! . . . A legkomolyabb. Ha ezentul valamelyikünk bemegy egy üzletbe, nem az ár lesz az első kérdés, de az:

— Magyar portéka-e ez?

És erősen fogadkozunk, hogy testünket nem ékitjük idegenbe készült áru vagy ipareikkel, és a hogy ezt leírom, eszembe jut, hogy mennyire megfélelkezünk a lelkiekről, a szellemiekről! . . .

Higgye el, kedves Szerkesztőm, hogy itt volna már az ideje, hogy valamelyes lelki

védvámot is csináljanak az asszonyok, és a jelszót:

— Pártoljuk a hazai ipart! — valahogy módosítva kellene az irodalomra és művészetre is alkalmazni:

— Istápoljuk a magyar irodalmat és művészetet! . . .

De nem akarom kiaknázni ezt a magának fölötte hálás vezércikk-tárgyat, hanem visszatérek a mi kedves, szerfölkött kedves tulipánunkra.

És miután maguk férfiak megannyi hitetlen Tamás, és csak kézzelfogható bizonyítéknak hisznek, ezzel is szolgálók a tulipán-mozgalom magasztos, és hazafias voltára nézvést.

Egy igen komoly úri ember, a kinek véleményére Maga is sokat ad, a következőket mondta egy másik urnak:

— Az ember azt hitte volna, hogy ez a tulipán-dolog muló szalmatűz és esupán időtöltés asszonyainknak; de mikor láttam, hogy minő hallgatagon, szótlanul figyelnek Czobor alispán előadására és a legideálisabb Ivánka István magvas értekezletére az értekezleten, erősen meggyőződtem róla, hogy a mozgalom eredményteljes lesz! . . .

Vidám husvétot Magának!

Gitta.

Honti Lapok.

Lapunk immár a XII évfolyam II-ik negyedébe lépett, a mikor kérjük lapunk t. előfizetőit, szíveskedjenek előfizetéseiket megújítani. Különösen kérjük azonban azon t. előfizetőinket, akik díjaikkal hátrélékban vannak, kegyeskedjenek azt beküldeni, mert ezentul lapunkat csak pontos előfizetőinknek küldhetjük.

A h é t r ő l.

— április 13.

Feltámadunk.

A legszentebb, legjobb sirba zárva,
Koporsóján nagy kő hever.
Felette lebben angyal szárnya,
Mint egy fénylő fehér lepel.
A madár bus dalt zeng az ágon,
Felhőbe bujt a kék azur.
Azt sirja minden a világon:
Meghalt az Ur! Meghalt az Ur!

Meghalt az Ur, szemét lezdrtá
A földnek átka, a halál.
Oh, emberek, az élet hátha
Koporsójára nem talál.
Tavaszi nem fog jönni a télre,
Fagyra nem jó rügy-fakadás,
És nem következik a végre:
Feltámadás, feltámadás!

De im a kő ropogva mozdul,
A kőkoporsó felszakad
S a mint kilép sirjából az Ur,
Nyomában üdvösség fakad.
A szendergő Jézus felébredt,
Sirjában nem maradhatott.
Betölt tehát amaz ígért:
Feltámadott! Feltámadott!

Megszült már a gyász keserve
Oszolhatnah a fellegek.
A zord halál hatalma verve,
A sir felett élet lebeg.
Uj lét derül fel a világnak,
A szent test meg nem rothadott,
Mert szült az angyal Máriának:
„Nincs itt az Ur! Feltámadott!”

Hosszánna zengjen minden ajkon,
Tűnj el mi tőlünk félelem.
Öröm gyuljon ki minden arcon,
Most Jézusé a győzelem.
Elköltözünk bár e világból
Előbb-utóbb meghalhatunk:
Sirunk felett mint tűz világol:
Feltámadunk! Feltámadunk!

Vicenc András.

Husvét.

Megdicsőüléssel végződött vallásos hitünk szerint a legfölségesebb tragédia: a kő elhengeredett, Jézus Krisztus kikelt sirjából tanuságot tenni, hogy nem volt e világból való; tanuságot tenni, hogy az eszmét megölni nem lehet, ha hirdetőjét keresztre feszítik is.

Ezt a feltámadást lám, milyen szépen jelképezi a természet: zsendül a határ, az élet ereje támad és önti el a növények pórusait

Zöldbe öltözik a természet, és az életrehívó nap tüze ad életet.

Égből jön az élet, mint minden áldás, melyet a küzködő ember Istenétől az égből vár.

Az élet állandó robotjában gyönyörű megálló pontunk lesz a husvétünnep is.

A husvétnek sok a gyöngéd költészete, az eszményisége.

Még az ételét is megszentelve kapja husvétkor az igaz, jó keresztény.

Hát még husvét hétfője, azzal a millió piros tojással, az elmaradhatlan locsolódással.

Bár ez is már lassan kimegy a divatból, de csak a városi dámánál, mert a falusi virágszálak nem engedik el soha.

Nekik az ér legtöbbit a husvét szent ünnepéből, hogy kuthoz cipelik őket a legények, s vödörrel mérik rájuk a szenteletlen vizet, és ez így is lesz mindaddig, a míg lesz a földön szerelmes legény, szerelmes leány.

Strófák.

*

A tulipán.

Süt a tavaszi nap; meleg, bizsergető, hizelgő, de bár csak tavaszi . . . mégis, milyen pompázatos virágot fakasztott már. . . .

A tulipánt!

Ezt a szép magyar virágot, a melyet a kebelén melenget minden honleány. . . . A legszebb asszony a legszebb kebelén. . . .

Hát csoda-e, ha minden ember rajongó hazafi lesz, a kinek forró vágya, hogy valakinek a kebelére tűzze, avagy onnét levegye a tulipánt. . . .

Husvét.

A nagy tragédia isteni vége a feltámadás, a megdicsőítés. . . .

. . . . Meggyalázták, meggyötörték és keresztrefeszítve kivégezték az Isten fiát, hogy végezetül megdicsőülve föltámadjon halottaiból. . . .

Ime: a végtelen, örök reménység jelképe... A hit ki nem apadható forrása... Bizzunk, higgyünk, reméljünk, és ha még úgy megkínózik is bennünket a végzet — az igazságnak győznie kell, és a szenvedésekre is elkövetkezik az enyhet, új életet adó megváltás...

Piros tojás.

A nagy legenda végén, mint a hatalmas tölgy tövében az ibolya, ott virít szerényen a poézis.

Husvét hétfőjén a legények megöntözik a lányokat, a miért himes, piros tojást kapnak tőlük.

Milyen remegve várják a lányok:

— Eljön-e ő? ..

És éppen olyan félve lesi ő, minő lesz az édes piros tojása...

Poétikus, kedves dolog ez a husvét-i öntözködés, a mely olyan meghatóan következik az emberiség legnagyobb tragédiájának emlék-ünnepé után...

A szeplők.

A nap jókedvű bőkezűséggel szórja le a földre sugarának aranyzárait.

Éltetve ölelnek körül mindeneket, és pajzánul játszanak testvéreikkel: a csillogó női hajszálakkal...

Mosolygó, vidám arccal járnak az asszonyok és szemeik vágyva ragyognak.

Bár védekeznek a nap sóvárgó csókjai ellen, de nem lehet, — és elárulják őket az apró, aranyos szeplők...

A kicsi, sárgás, szőkés pöttyök, a melyek épp ott ülnek ki a rózsás, üde arcon, a csábos szemek alján...

Méla akkord.

A szép napokra csodás esték következnek. Ragyogó, csillagos esték, a melyen minden a nap melegét árasztja... Minden, még a szív is...

Vágyva keresi az ember a párját...

Keressük, de nem találjuk...

Ő sem, te sem, én sem...

Pukk.

— **Czobor László** vármegyénk aispánja szerdán néhány napra Budapestre utazott.

— **Lits Gyula honti főispán.** Vármegyénk közönsége és Lits Gyula, mikor decemberben oly megilletődve bucsuztak, mintegy divinálva mondták egymásnak: a legközelebbi viszontlátásra! Ezt a viszontlátást a magyarok istene talán hamarabb meghozza, mint gondoltuk. Andrassy Gyula belügyminiszter tegnap volt a királynál, aki valószínűleg már aláírta Lits Gyulának honti főispánna való kinevezését. A mennyire népszerűségének tépőpontján ment el tehát Lits Gyula Hontból, épp oly teljes népszerűségben tér vissza, és adja vissza főispáni piros bársonyszékének azt a fényt, tisztaságot és méltóságot, a melyet, bár szerencsére rövid időre, egy gyalázatos kalandor előde, kinek gyászos emléke örökre átkozott legyen, csak bepiszkitani tudott.

— **A máv. köréből.** Nádai Lajos ipolysági osztályfőmérnököt a III. fizetési osztály 2-ik fokozatából az 1-ső, Tóth János dr. mérnököt a IV. fizetési osztály 3-ik fokozatából a 2-ik, és Herczegh Jenő máv. forgalmi tisztviselőt, az Őr szerkesztőjét, lapunknak is jeles tollu munkatársát az V. fizetési osztály 2-ik fokozatából az első fokozatra léptették elő.

— **A honti tulipánkert.** Szombaton délután Ipolyságon, a város ház tanácstermében Sági Benőné vármegyénk egyik igazán leglelkesebb honleányának kezdeményezésére népes értekezletet tartottak városunk hölgyei, a melyen kimondották, hogy megalapítják az ipolysági tulipánkertet. Az értekezleten Sági Benőné és Czobor

László aispán elnökölték. Czobor László vázolta a tulipán-egyesület hazafias, nagy jelentőségű célját, a mely után elhatározták, hogy hétfőn délután tartják a város házában a tulipánkert alakuló közgyűlést. Csaknem színültig megtelt a nagyterem hölgyekkel, a kik elnökökké Berkó Istvánét, és Czobor Lászlót, ügyvezető elnökké Sági Benőné, alelnökökké Himmler Sándor-né drnét, Cserven Jánosnét, és ifj. Tóth Jakab Jánosnét, titkárrá Nyáry Alfonz bábót, jegyzőkké Czompó Edét, Okolicsányi Istvánt, Sztrhárszky Gyulát, és Winter Ármint választották meg, és megalakítottak egy 150 tagu hölgyválasztmányt. — Kedden délután özv. Szabadhegyi Zoltánné hívta össze a vármegye hölgyeit a megyei tulipán-kert megalakítására, a mi szintén megtörtént; a hazafias mozgalom elnökeivé özv. Szabadhegyi Zoltánnét, Ivánka Istvánnét és Ivánka Istvánt választva meg. Az elnökök az egyesületekhez a mozgalom nagy nemzeti jelentőségéről beszédet is tartottak. Különös figyelemben részesült Ivánka Istvánnak a mozgalom jelentőségét tárgyazó, emelkedett hangu értekezlete. Miután a lelkes mozgalom sulypontja Ipolyságra nehezült, az értekezlet a vidékre nézve külön szervezetet nem tartott szükségesnek.

— **Eljegyzés.** Müller Nándor eljegyezte özv. Gyürky Jánosné sz. Bartók Valikát, Bartók Iván nyug. körjegyző leányát, Csábon.

— **Zsidó husvét.** Hétfőn kezdődött meg a zsidó husvét és tart nyolc napig. Ez idő alatt a kenyér élvezése tilos, de laskával (macosz) él az igazhívó. Az ünnep az Egyiptomból való menekülés emléke és a vallásos zsidóra a rituálé szigorú szabályaival meglehetősen nehézséget ró. Az ünnep első két napján vannak a hangulatos *Széder-esték*, a melyeket olyan utólrhetetlen költészettel énekelt meg Heine Henrik a Bacharach rabbi című befejezetlen elbeszélésében.

— **Korpona Kossuthnak.** Korpona város közönsége a város díszpolgárának Kossuth Ferencnek a következő üdvözlő táviratot küldte:

Nagyméltóságú Kossuth Ferenc urnak, Budapest. Korpona város közönsége hálatelten üdvözlő Nagyméltóságodat a szerencsés kibontakozás alkalmából a „nagy kormányban“ önfeláldozóan elvállalt állásához, valamint eszméinek sikeres megvalósításához őszinte szívvel szerencsét kíván Hollady Nándor polgármester.

— **Kossuth Ferenc** Azon a nevezetes napon, mely nekünk a minisztériumot adta, a Bristol politikai szállodához, egy mellszobor lett mintázva, melyben Kossuth, Hacker kereskedelmi tanácsosnak egy ülést engedélyezett. Dacára annak, hogy Kossuth erre a felvételhez csak rövid időt fordíthatott, úgy az archasonlatosság meglepően sikerült és Kossuthnak átadott eredeti szobor után, Hacker Mór kir. udvari szállító fémgyárában kinaezüstből, készült mellszobrok, a csekély árban: 3 koronáért Budapest, Váci-utca 36 sz. kaphatók. A cég a tiszta jóvedelmet a magyar hírlapírók jótékony berendezéseinek utalja át, és feltételeztik, hogy e nagy hazafi jól sikerült mellszobra, egy magyar házban sem fog hiányozni.

— **Légykőpés a tulipánra.** Az a nagyszerű magyar iparpártolási mozgalom, amely a tulipánkert nyomán fakadt, szemet szurt a kapzsi osztrák iparosoknak és kereskedőknek. Jobban fáj ez az osztrá-

koknak minden nemzeti aspirációnál, mert amíg a magyar vezényszó csak erkölcsi kérdés, addig az osztrák iparcikkek bojkottja már zsebüggy. Erzik azt az osztrák kereskedők és iparosok, és „borzasztó“ retorzióra szánták magukat. Vasárnap gyűlést akartak tartani, amelyen azt akarták elhatározni, hogy az összes Bécsben élő magyar ipari és kereskedelmi alkalmazottakat elbocsátják, ha Magyarországon az osztrák ipar-ellenes akció meg nem szűnik. A prágai kereskedők pedig arra a páratlanul ötletes gondolatra jutottak, hogy a bolt ajtókon ilyen táblákat ragasztanak ki:

Bettlern, Hunden und ungarischen Reisenden ist der Eintritt verboten.

Na hát jól van! Vannak magyar boltajtók is és lehet azokra is szellemes mondasokat aggatni az állatvilágról és osztrák ügynökökről. Ami pedig a földolog, azt hisszük egyelőre még mindig több, sokkal több osztrák kereskedelmi utazót rekesztene ki a magyar plakát, mint a hány magyar utazót utasítana el a prágai nyomtatvány.

Ami pedig a bécsi kereskedők mozgalmát illeti, hát kérem szépen van Magyarországon is jó egynehány osztrák kereskedelmi alkalmazott és ipari munkás. És ha ők tudnak elbocsátani, ebben sem hagyjuk magunkat lefőzni. Tudunk mi is osztrák árut, utazót, fürdőhelyet, stb bojkottálni.

— **Házasság.** Becsey László helyettes kataszteri nyilvántartási biztos e hó 4-én vezette oltárhoz Tersztyánszky Ilonka kisasszonyt, özv. Tersztyánszky Aurélné nagyfalusi fölbirtokosnő leányát a Deák-téri evangélikus egyházban Budapesten

— **Előkészület a választásokra.** A vármegye központi választmánya e hó 18-án ülést tart a vármegye házában, a mikor a választók ideiglenes névjegyzékét állítják össze, 19-én pedig nygyanacsak központi választmányi ülés lesz a választás előkészületeinek megtételére.

— **Hodzsáék pajtásai.** Korponáról írják: A jámbor zsbiritói hazafiak március hó 22-én a selmeci vásárról hazatérő korponai iparosokat az uton megtámadták és szidalmazták azért, hogy annak idején Korponán Bezzeg urnak és Hodzsának oly díszes fogadtatásban volt részük. Az inzultálók között volt a zsbiritói községi bíró is. Talán nem ártana, ha a hazafiságáról ösmert Halmay László főbíró egy kicsit ráncba szedné őket és kitanítaná, hogy valakit az országuton megtámadni és feltartani törvénybe ütköző cselekményt képez.

— **Ping pong verseny.** A Honti Sport-Klub e hó 8-án tartotta meg házi ping-pong versenyét, melyre Szokolvy Alajosné ajándékozott szép díjakat. A handikap verseny kellő számu nevezés folytán elmaradt, s így csak a főverseny tartott meg, melyben ifj. Ivánka László lett a győztes. A részletes eredmény a következő: ifj. Ivánka László győz Ulrik József ellen 30-22, 30-17, Czobor Miklós ellen w. o., Herczegh József ellen 30 19, 31-32, 30-11, Ivánka Géza ellen 30 27, 30 21, Czobor Gyula dr. ellen 30-19 30 22. Czobor Gyula dr. győz Herczegh József ellen 21-30, 32-30, 30 27, Czobor Miklós ellen w. o. Ulrik József ellen w. o. Ivánka Géza ellen 30 14, 30 16, Herczegh József győz Czobor Miklós és Ulrik József ellen w. o. Ivánka Géza győz Czobor Miklós ellen 30 24, 30 14. Ulrik József ellen w. o. Tehát első 5 győzelemmel ifj. Ivánka László, második 4 győzelemmel Czobor Gyula dr.

— **Leányegyesület Ipolyságon.** Az ipolysági jótékonycélu zsidó leányegyesület kedden délután értekezletet tartott, a melyen kimondották a megalakulást. Az első közgyűlést husvét vasárnap délután fél 4 órakor tartják a zsidó iskolában, a melyre az érdekelteket ez uton meghívják.

— **Április 11.** Az 1848-iki törvények szent-
tesítő-ének évfordulóját április 11-ét észrevétlenül
„ünnepezték” meg városunkban. A középületeken,
melyek egy része március 15-én nem tűz ki lo-
bogót, nemzetiszín lobogó jelezte a napot; a pol-
gári leányiskolában pedig rövid alkalmi ünnepet
tartottak. Ez is sok volt ama dugába dőlt terv
megünneplésére, hogy a március 15-iki ünnep
kültusza a nemzet kebelében elfakuljon.

— **Halálozás.** Fáy Frigyes az országos m. kir.
zeneakadémia tanára, ismert jeles zeneszerző, vár-
megyénk szülője h. hó 11-én éjjeli 12 órakor, te-
vékeny életének 44-ik, boldog házasságának 22-ik
évében Budapesten meghalt. Földi maradványait e
hó 14-én délután 4 órakor fogják a Kerepesi-ut mel-
letti temető halottasházban az ág. ev. egyház szer-
tartása szerint megáldani és az ugyanezen temetőben
levő családi sírboltba örök nyugalomra helyezni.

— **Vandalizmus.** Az Ujvárosban és
egyebütt is hatalmas, árnyat nyújtó fákat
váltak ki az utóbbi időkben. Ez a közön-
ség körében érthető megütközést keltett
annál is inkább, mert azt a hitet terjesz-
tették, hogy ez a Szépitő Egyesület műve.
De ez nem úgy van, és *Dabis* Antal dr.
és *Totócs* Kálmán, a Szépitő Egyesület
agilis vezetői a legnagyobb megbotránkó-
zással tiltakoznak ez alaptalan ráfogás el-
len, és ők maguk tartják a szép fák irtá-
sát a legnagyobb vandalizmusnak. Jelen-
tést is tesznek illetékes helyen e tárgy-
ban, hogy megtudják, kinek a rendeletére
történik e kegyetlen és izstelen fapusz-
títás? Számon tartjuk mi is, ki gseftel
ezekkel a kivágott fákkal!

— **A csendőrségköréből.** Kovács Ödön
m. kir. csendőrfőhadnagyot az ipolysági csendőr-
szakasz parancsnokát Temesvárra helyezték át.

— **Szomorú számok.** Az országos sta-
tisztikai hivatal februári közleményeiben
Hontvármegye ismét szomorúadattal szerepel.
Nálunk volt ugyanis *legkisebb a népesség*
szaporodása; számokban kifejezve 2.12.
Tekintetbe véve a nagy arányú kivándor-
lási mozgalmakat is, féltő, hogy várme-
gyénk népessége ezentúl még inkább
esőkken.

— **Templomi adomány.** Link Frigyes,
az ipolysági stkvó zsidó hitközség alelnöke igen
szép ajándékot adott az ipolysági zsidó hitközség-
nek: egy szép és értékes mivű ezüst tóra koron-
át és egy ezüst tóra-paiszot. A nagy értékű
ajándék valódi remeke a hazai ötvös-iparnak.

— **Köszönetnyilvánítás.** Az „Iparos
Kör” könyvtára gyarapítására ifj. Winter Sándor
7, Süberstein Samu 6, Halász László 3 és Hives
Imre 1 kötet könyvet adományozott, a miért a
kör vezetősége ez uton is hálás köszönetet mond.

— **Eredménytelen furdózást** és
sok céltalan kísértegetést takaríthat meg,
ki bármely súlyos természetű euz és
köszvényes bántalmaknál az orvosi körök
által megegen ajánlott Zoltán kenőcsessel
tesz kísérletet, melyről ezer es ezer gyó-
gyult állítja, hogy hatásában fölülmulha-
tatlan. Üvege 2 kor. a Zoltán féle gyógy-
tárban, Budapest, V. ker. Szabadságtér.

— **Merénylő vetélytárs.** *Holvai*
János doméni kovácslegényt április 6 án
este a leányoktól hazajövet eddig ismer-
etlen teljes két lövéssel megsebesítette.
Valószínű, hogy a merénylőt valami
vetélytársa követte el, a kít a csendőrség
nyomoz. Holvait az ipolysági kórházban
ápolják.

— **Tűz.** Szalatnya községben szombaton
kigyulladt Kóburg herceg istállója. A tűz oly hir-
telen terjedt, hogy egy pár perc alatt lángban
állott az egész kastély és melléképületek. A tü-
z az istállóban játszó gyermekek okozták.

— **Értesítés.** Van szerencsém értesí-
teni a tisztelt című közönséget, hogy
pesti bevásárlásaimról hazakerkezve, raktá-
ramat izléses nő-kalapokkal láttam el,
ugyszintén kizárólagosan magyar gyárt-
mányú férfi kalapokat szerezttem be Kozma
Lajos hírneves kalaposától, a nyulszőr ka-
lapokat pedig Pelikán és Gyukitstól ren-

deltem, a mely a versenyt az összes bécsi,
olasz és angol gyárosokkal feiveszi és így
a t konkurencia bécsi kalapjait okvetlen
minden magyar ember bojkottálja. Nyul-
szőr kalapokat következő árban árusítok
fekete és színes kivitelben azelőtt 3 frt.
most 2.50, azelőtt 3.50 frt. most 2.75, Hal-
ban azelőtt 4.25 frt. most 3.75, Ples ud-
vari kalapgyáros kalapjai azelőtt 5 frt. most
4.50 frt. Kemény fekete elegáns formában
azelőtt 5 kor. most 4 kor., szőrkivitelben
azelőtt 4.25 most 3.50, Ples a legmagasabb
udvar szállítója azelőtt 5.50 frt. most 4.50
frt. Elsőrendű box és sevro fűzőscipő azelőtt
7.50 most 5.75 frt. eugos azelőtt 7 frt.
most 6 frt. flu box azelőtt 4.50 most 3.75
frt. borjubőr azelőtt 4 frt. most 3.50. Női
zergo eugos azelőtt 4 frt. most 3.25, box
vagy sevro azelőtt 5.75 most 4.75, frt. férfi
lack azelőtt 7.50 most 4.75 frt., női az-
előtt 5 frt. most 4 frt. Nagy választék
keztükben, nyakkendők, ernyők, gallérok,
kéz-lők, botok, fűzők, sapkák, gyermek-
cipők kitűnő minőségekben, leszállított
árakon kaphatók A n. é. közönség eddigi
beccs támogatását — hálás köszönetem
kifejezése mellett — kérem részemre to-
vábbra is fentartani. Kiváló tisztelettel
Glöckner Mór.

— **A cséplési időny** beállta előtt min-
den jó gazda ellátja magát a szükséges gépekkel
Benzin motorok valamint szivógázmotorok legei-
nyősebben szerezhetők be Beck és Gergely motor —
és gépgyárában Budapest, V. Váci-ut 12. mely cég
mai hirdetését t. olvasóink figyelmébe ajánljuk.

— **Tüdővész gyógyítható.** Igaz
ugyan, hogy mindenkor klimatikus és dietetikus
kúra, valamint a por stb. eltávolítása a fődolog,
amellyel azonban a gyógykezelés sem elhanya-
golandó. Első helyen állanak a bükkfakátrány-pre-
parátumok, de korántsem mindegy, bármelyik
ily preparátumot használunk. A legjobbnak és
megfelelőbbnek — mert teljesen méregtelen és
jó ízű — a „Sirolin-roche”, az a creosotprepará-
tumok ideáljja, mely minden gyógyszerárban kap-
ható.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Az **Ör** 8-ik száma is a kitzűtt csapáson
halad. A pánszláv nemzetiségiek ellen való
küzdélem és a fővárostól való irodalmi de-
centralizáció jegyében. A husvétii szám tar-
talma: — Feltámadás. Irta: (Hh.) — Zizi
rózsái. (vers). Irta: *Miskoczy Simon* János. —
Levelek. Irta: *Haraszthy Szederkényi* Anikó.
— Nefelejts, Átok. (versek). Irta: *Toldy* Bar-
ross Agnes. — Waldemár herceg költemé-
nyei. Irta: *Honti* Henrik. — Merengés. (vers).
Irta: *Békfi* László. — Mesék nagyoknak:
Az árvák. — Népdalok. (vers). Irta *Bedők*
Pálné. — Amiről beszélnek. A tisztesség
kérdése. Irta: *Benedek* László. — Tollhegyről.
Feltámadás, Bubic, Béke, Andaluzia, A tu-
lipán, Vezuv, A sirató asszonyok, A tulipán-
kertből. Ének a tót néppártól, Magyar kör
Trencsénben, A püspök áldása, Mudrony
Pál és az orosz pánszlávok, Hinka András
működése, Krizsán Zsigmond, Az előfizető-
gyűjtő. — Irókról, könyvekről. Tassonyi Ernő:
Aki a párját keresi, Élrendel-e az 1898: III.
t.-c. a parlamenti kormányt?, Megdicsért
mű az Akadémiánál, A munka szemléje, Uj
könyvek. — Művészet A művészet célja, irta:
Szabolcs E. Ferenc. — Zene Tulipáncsárdás, A
„Zenélő Magyarország” Az **Ör** részszolgált

arra az elterjedtségre, a melynek örvend, és
ajánljuk a hazafias magyar közönség támo-
gatásába. Előfizetési ára negyedévre 2 korona.
Mutatványszámot szívesen küld a kiadóhiva-
tal (Ipolyságon.)

(*) A „Zenélő Magyarország” zeneműfolyóirat
308-ik füzeté a következő zenetartalommal jelent
meg: Góll János két kuruc nótája: Nincs oly nem-
zet a világon, Porczió Pál és Forspont Péter, — Yvon
Ch. „flirt” polkája, Gerber Jenő „Panasz” román,
Lengyel Miska „Torockói emlék” induló. Előfizetési
ára: negyed évre (6 füzet 60 oldal zenével) 3 korona.
Előfizetések: Klöckner Ede zeneműkiadóvállalata Bu-
dapest, VIII. József-körut 22-24. intézendők.

Ipolysági piaci árak.

Buza 100 klgkónt	kor.	15 20—15.40
Rozs		12.50—12.60
Arpa		13.50—14.00
Zab		15.00—15.20
Bab		24.00—25.00
Kukorica		14.00—14.20

Ez a címer
ama raktárak
ismertető
jele,

a hol csakis
SINGER-
varrógépeket
áruznak.

SINGER Co. varrógép R. T.
LÉVA, Kazinczy-utca 2. szám.

Cséplési és gazdasági célokra
legjobban bevált

BENZIN MOTOROK

Ipari és malomhajtásra
legolcsóbb üzemű

Szivógázmotorok

legelőnyösebben kaphatók:

Beck és Gergely

motor- és gépgyárában

Budapest, V., Váci-ut 12.

Gőzcséplőkészletek 2 $\frac{1}{2}$ -től 12 lóerőig, benzinmotorok,
szalmaprések gőzhajtásra,

aratógépek és egyéb mezőgazdasági gépek

legujabb szerkezetben és legjobb kivitelben kaphatók

A magyar kir. államvasutak gépgyárának vezérigénységénél
BUDAPEST, V., Váci-körut 32.

Árjegyzéket és költségvetést kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

Kerületi képviselő: Feldmann Károly, Ipolyság.

Porított dohányból készült
moly- és rovarirtó-szer a

TABAKO.

Sokkal jobb, mint a naftalin és a kámfor, mert ezek hatása csak addig tart, a míg szaguk el nem vész. A *Tabako* ellenben szagát és hatását nem veszti, mert *porított dohányból van*. Könnyen hinthető.

Fél kgr. 50 fillér.

Kapható: a nagytőzsdében,
Ipolyvágyon.

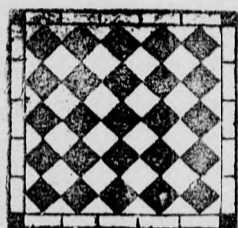

Vezérszó: Minden darab szappan a **Schicht** névvel, tiszta és ment káros alkatrészeketől.

SCHICHT-SZAPPAN!

(„Szarvas“ vagy „kulcs“-szappan)
a legjobb és használatban a legolcsóbb, minden ruhanemű és mosási módszer részére.

Jótállás: 25.000 kora fizet Schicht György cég **Aussigban** bárkinek, aki bebizonyítja, hogy szappana a „Schicht“ névvel, valamely káros keveréket tartalmaz.

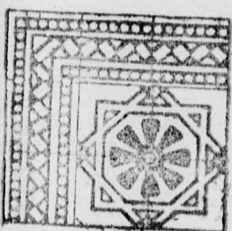

Walla József

mozaik, műkö és cement-áru gyára

BUDAPEST,

VII., Gizella-ut 38. sz.

Gránit-terazzo,
Betonrozások,
Csatornázások,
Turbinák és zsilepek,
Medencék,
Szökőkutak,
Jászolok,
Fürdőkádak betonból és fayence-lapokkal borítva,
Faburkolatok fayence-lapokkal,

Kerám- és Klinker-lap,
Márvány-mozaik-lapok velencei-módra,
Cement-lapok sima és római mozaikutánzat,
Mozaik-lap a la Metflach,
Portland-cementcsövek,
Kőagyagcsövek,
Román-cement,
Portland-cement,
Karmantyús Portland cement-csövek.

1670. 1906. tkvi. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság közhírré teszi, hogy a Hontmegyei Népbank részvénytársaság és társai végrehajthatóknak Apfel Dávidné szül. Izrael Julia végrehajtást szenvedő elleni 1200 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Össöd község 56 szíjkvben I. I. sor 27. hrszám alatt foglalt és B. 15. sz. alatt egészben az Apfel Dávidné szül. Izrael Julia nevében álló ház, udvar és kert 1235 korona törvényes beesárban 1906. évi június hó 25-ik napjának d. e. 9. órája Össöd község hazán a megállapított kiáltási ár 10 százalékán k bánatpénzül letétele mellett a beesáron alul is el fog árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, s 90 nap alatt 3 egyenlő részletben, 5% kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fent megjelölt községi előjárásnál megtekinthetők.

A kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság. Ipolyvágyon, 1906. március hó 23-án.

Oravetz
kir. tszéki bíró.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag.

D. R. G. M. 88.503.

Gyógyít és felüdit jótállás mellett: **köszvény, reuma, asthma** (nehéz lélegzés) **álmatlanság, fülzugás, nehéz hallás, epilepsia** (eskór), **idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza**, valamint minden **idegbetegségnél**. Azon beteg, aki 88.503. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt nem gyógyul meg, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmi sem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérteni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

A nagy készülék ára 6 kor.
idült betegségeknek alkalmazható.

A kis készülék ára 4 korona,
könnyebb betegségeknek alkalmazandó.

A központi elárusítóhely szétküld utánvét-tel vagy előleges fizetéssel a bel- és külföld részére

SCHEFFER D. SÁNDOR
BUDAPEST, VII. Bezerédy-utca 3. szám

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63.

által a legjutányosabb árak mellett ajánljuk:

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák,

sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecsavágók, répavágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Legszébb
husvétai ajándék
egy művészi
fénykép-felvétel,
a melyet
nagy szakavatottsággal
és kiváló ízléssel eszközöl a
REMBRANDT-fényjirda.

Tulajdonos:
BARTOS HENRIK
Ipolyság, Winter-ház.

Felvételek mindig eszközölhetők.
Vasárnap és ünnepen egész nap.

Figyelem!!

Megbízható legjobb minőségű
hirneves valódi szépeességi

**lenvászon és
damasztáru**

minden nagyobb üzletben kapható.
A késmárki gyár bejegyzett védjegye.

Késmárki gyármány
csak az,
mely ezen védjegy-
vel van ellátva.

**VALÓDI SZÉPESSÉGI
VÉD-
JEGY
ECHT ZIPSER**

HAZAI IPAR!

Eladó bor.

Kitünő minőségű hegyi bor,
fehér, kisebb és nagyobb meny-
nyiségben ——— eladó.

Schuschitzky Ignác-nál
Ipolybalogon. (Hontmegye.)

1512. 1906. tkv. szám.

Árverési hirdetmény.

Az alulírott bíróság közhírré teszi, hogy ifju Kurjacska János végrehajtónak ifj. Hrnesjár Márton és társai végrehajtást szenvedők elleni 72 kor. 94 fill. tőke és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó a felsőbakai 495. sztkvben Zleszik Pál és neje szül. Kriszsa Mária nevének álló A. I. 3. sorsz. 1207/a hrszámu 242 kor. törvényes becsértékű szántó,

a 479. sztkvben Hrnesjár Pál nevének álló A. I. 2. sorsz. 1208. hrszámu 187. kor. törvényes becsértékű szántó,

a 614. sztkvben Zleszik Pál dologi adós nevének álló A. I. 1. sorsz. 38 telek után járó 1 kor. 80 fill. törvényes becsértékű közös erdő és legelő illetmény,

s a 615. sztkvben Hrnesjár Márton nevének álló A. I. 1. sorsz. 154. hrsz. 46 népsorz. 320 kor. törvényes becsértékű ház 1906. évi június hó 18-ik napjának d. e. 10 órákor Felsőbaka község hízában a megállapított kikiáltási ár 10 százalékának bánatpénzül letétele mellett, a becsaron alul is el fog árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30. 45. és 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5 százalékos kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fent megjelölt községi előjárásnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság. Ipolyságon, 1906 év március 30-ikán.

Oravetz
kir. tszöki bíró.

A világ legjobb cséplőkészletel.
Teljes jótállás kitünő cséplésért.

Hatósági engedély nélkül szalmafedelesek házak között is használhatók.

Kállay motortelepe Budapest, VI. Nagymező-u. 37-39.
Csak ezen telepen szerezhetők be a világhírű, szabad szemmel látható becseskedő készülékekkel ellátott gazdasági és ipari célokra legalkalmasabb és villamos gyújtású benzin-, petrolin-, ásványolaj- és villamos gyújtású cséplőkészletek. Nagy munkateljesítés. Olcsó árak. Legesekélyebb napiköltség.

Aki elismert kitünő szerkezetű olcsó motort akar venni, forduljon bizalommal ezen szakértő céghez.

Tessék a pontos címre ügyelni! **KÁLLAY F. és Tsa Budapest, Nagymező-u. 37-39.**
Arjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.

112 díjjal kitüntetett!
A világ legegyszerűbb és legtökéletesebb motor-cséplőkészletei,
valamint a legtökéletesebb benzin-, petrolin-, ásványolaj-motorokat ajánlja teljes jótállás mellett legjutányosabb árban 3-5 évi részletfizetésre:

Kis és nagy mennyiségben kapható
különbféle
mü tr á g y a,
erőtakaromány,
melasse,
kőbányai sörök
Salgó Gábor
gabonakereskedőnél,
Balassagyarmaton.

Legalkalmasabb bevásárlási forrás a husvétai ünnepekre!

Van szerencsém a tisztelt közönség tudomására hozni, hogy **szabó** üzletem mellett

férfi-divat-üzletemet megnyitottam.

Férfi- és gyermek-fehéreneműek, gallérok, kiegészítő divatos zsebkendők, legfinomabb kalapok, férfi-, női- és gyermek-cipők, kész gyermekruhák, esernyők, sétabotok és minden a férfi divat körébe tartozó cikkek nálam 15-20 százalékkal olcsóbban szerezhetők be, mint Budapesten.

Felhívom tehát a t. nagyközönség figyelmét ujonnan berendezett üzletemre.
Kiváló tisztelettel
Frischer Adolf.

PAGLIANO-SYRUP VÉRTISZTÍTÓ-SZER

előállítva 1838. óta

Utánzatoktól óvakodjunk.

Kérjük minden üvegen a világoskék gyári végjegyet Professor **GIROLAMO PAGLIANO** névaláírással.

Girolamo Pagliano tanár által
Florenz, via Pandolfini (Olaszország.)

Főraktár Magyarország részére:
TORÓK JÓZSEF gyógyszerháza **BUDAPEST,**
Király-utca 12. és Andrássy-ut 26. szám.

Nyomatott NEUMANN JAKAB gyorsajtóján Ipolyságon.